

19
1782-14
4

DISSERTATIO IN AVGVRALIS IVRIDICA
DE
CONCVRSV HYPOTHECAE
SPECIALIS ET GENERALIS

QVAM
CONSENTIENTE
ILLVSTRI IVRECONSVLTORVM ORDINE
PRAESIDE

D. IO. CHRISTOPHORO KOCH
SEREN. HASSIAE LANDGR. A CONSILIIS INTIMIS
ACADEMIAE PROCANCELLARIO ANTECESS. IVR. PRIM.
ET COM. PAL. CAES.

PRO
GRADV DOCTORIS
RITE ET LEGITIME OBTINENDO

DIE III. OCTOBR. CICIOCCCLXXXII.

H. L. Q. C.
PVBLICO PROCERVM EXAMINI

SVBMITTIT

AVCTOR

IOANNES GERARDVS BAYN
MOENO - FRANCOFVRTENSIS

G I E S S A E

apud IOANNEM IACOBVM BRAVN, acad. typogr.

Per ill. Nettelbladino
mittit
D. Koch

SACRI ROMANI IMPERII
LIBERAE REIPUBLICAE MOENO · FRANCOFVRTENSIS
SPLENDIDISSIMO AC AMPLISSIMO
SENATVI

VIRIS

PERILLVSTRIBVS MAGNIFICIS GENEROSISSIMIS
CONSVLTISSIMIS PRVDENTISSLIMIS
AC GRAVISSIMIS

DOMINIS
PRAETORI
CONSVLIBVS
SCABINIS
SYNDICIS
SENATORIBVS

ET

NOVEM EX IISDEM
AVGVSTISSIMI IMPERATORIS
CONSILIARIIS ACTVALIBVS
PATRIAEC PATRIBVS SPECTATISSLIMIS
PATRONIS ET FAVORIBVS
SVMME VENERANDIS

HOC
S P E C I M E N I N A V G V R A L E
CVM
SEMPITERNAE SALVTIS ET FORTVNAE
VOTO

OBSERVANTISSIME
DAT DICAT DEDICAT

TANTORVM NOMINVM

CVLTOR PERPETVVS

IO. GERARDVS BAYN

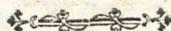
DISSERTATIO IVRIDICA IN AVGVRALIS
DE
CONCVRSV HYPOTHECAE GENERALIS
ET SPECIALIS.

§. I.

INSTITVTI RATIO

Quamuis multa omnino & egregie & erudite de pragmatica materia *pignorum & hypothecarum*, praeter *Commentatores ad Digestorum & Codicis titulos*, a REINHARDO BACHOVIO, IVLIO a BEYMA, HVGONE DONELLO, MERCVRIO MERLINO, ANTONIO NEGVSANTIO, ERNESTO CHRISTIANO WESTPHALIO, IO. HENR. CHRISTIANO ERXLEBENIO aliisque, in *libris & tractatibus singulari-*

A

laribus dicta & scripta, imo quoque differentiae pignoris generalis & specialis a IO. NICOL. HERTIO 1) & IO. DIDER. HAKIO 2) in dissertationibus pecularibus expositae sint, nec minus I. T. WORDENHOF-FIVS 3) de concursu & collisione utriusque hypothecae tum generalis tum specialis differuerit; mea tamen ex sententia thema de concursu hypothecae generalis & specialis nondum ab ullo integre & plene est explicatum, vt omnia exhausta dici queant. Illud igitur thema frequentissimum in foro habens usum, mihi valde arrisit, vt in specimine inaugurali, a me exhibendo, diligenter penitusque pertractarem.

- 1) Extat in *Commentatt. & Opusc. Hertianis* Vol. II. T. III. pag. 118. seqq. Citat quoque *Bibliotheca Lipeniana* & ERXLEBENIVS V. C. in *principiis de iure pignor. & hypoth. p. 113.* dissertationem quandam eiusdem argumenti a IO. PHIL. SCHÜTZIO, Giesiae 1698. habitam, & ab *Hertiana* dissertatione diuersam. Sed utraque eadem est dissertation, & SCHÜTZIVS tantum fuit Respondens.
- 2) Hakianae dissertationis, *Groeningae* 1728. defensae, titulus hic est: *de iure pignorum, praeципue de usu praetorio distinctionis hypothecae in generalem & specialem.* Frustra illam in *Bibliotheca Lipeniana* & *Supplemento Schottiano* quaeris. Caeterum leuidense quoque est scriptum, quo quilibet sine dispendio carere potest.
- 3) *Wordenhoffianam* dissertationem, *Vltraiecti ad Rhenum* 1752. habitam & Statuto *Hamburgeni* praeprimis dicatam, inferuit GERHARD OELRICHS *Thefaur. nouo differtatt. iurid. selectiss.* Vol. I. p. 691. seqq.

SE-

* * *

S E C T I O I.

GENERALIA EXHIBET.

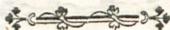
§. II.

PIGNVS ET HYPOTHECA.

Inter *pignus* & *hypothecam* nominis tantum solum differre censet MARCIANVS 1), & ita quoque est, si vtraque vox *largius* accipitur. Verum, vtraque voce *strictius* sumta, in usu iuris omnino differunt. *Pignus* enim & *hypotheca* vel sumuntur pro conventione, vel pro re *ipsa*, vel pro *ipsa rei obligacione* s. *nexus iure in re* 2). Si illud: *pignus est contractus realis*, quo *creditori in securitatem crediti res traditur, soluto debito in specie restituenda*; *hypotheca vero est pactum praetorium quod rem afficit sine traditione*. Si istud: *pignus est res creditoris in securitatem tradita; hypotheca vero est res creditoris quidem securitatis causa obligata, sed eidem non tradita*. Si hoc: *pignus est ius in re creditoris tradita securitatis causa constitutum & adquisitum; hypotheca autem est ius in re creditoris non tradita securitatis causa constitutum & adquisitum*. Ceterum admonendi sumus, *pignus* etiam in rem *immobilem*, & *hypothecam* in rem *mobilem* omnino cadere, ideoque ex rei qualitate nullam inter *pignus* & *hypothecam* recte desumi posse differentiam; quamuis non desint, qui ipsum *pignus* ab *hypotheca* diuersum denuo distinguunt, & *pignus* in *strictissimo*

A 2

figni-

significatu acceptum appellant rem mobilem pignori traditam, ein Hauptfandt 3). Ego, in hac dissertacione de pignoris & hypothecae iure agens, vtraque voce in lato significatu cum MARCIANO vtor, vt nominis tantum sonus differat.

1) L. 5. §. I. D. de pignor. & hypoth.

2) §. 4. I. quibus modis re contrah. oblig. l. 1. pr. l. 9. §. 2. D. de pignorat. att. L. 3. 4. & 13. D. de pignor. & hypoth. L. 1. §. fin. D. de pacis. L. 1. D. in quibus causis pign. L. 7. D. de distractione pignor. Reformatio Francofurt. P. 2. tit. 17. IVST. HENN. BOEHMERI diff. de diuerfo pignoris & hypothecae iure. In Exercitatt. ad Pand. T. III. p. 802. sqq. LAVTERBACHIVS in Coll. theor. pract. lib. XX. tit. 1. §. 2. sqq.

3) §. 7. I. de action. l. 238. §. 2. D. de V. S. IOACH. de FRICCVS diff. de differentiis iur. Rom. & Germ. circa pignus in manus traditum. Kilon. 1733.

§. III.

HYPOTHECA GENERALIS ET SPECIALIS.

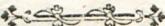
Hypothecam ratione obiecti omnes quidem Iuris-
consulti diuidunt in generalem s. vniuersalem & specia-
lem s. singularem s. particularem; sed quoad definitio-
nem & diuisionem inter se non conueniunt. Qui-
dam 1) enim bimembrem tantum faciunt partitionem,
& generalem hypothecam vocant, quae omnia 2) de-
bitoris bona praesentia & futura afficit; specialem ve-
ro,

ro, quae ita non comparata est: sive haec in quota bonorum parte, sive in praesentibus, sive in futuris bonis tantum, sive in mobilibus & immobilibus tantum 3), sive in mobilibus rebus, sive in immobilibus tantum, sive in vna re vniuersali, sive pluribus rebus vniuersalibus, sive in vna re singulari, sive in pluribus rebus singularibus 4) constituta sit. Alii 5) contra ita diuisionem instituunt, ut hypothecam distri- buant in generalem & specialem, & illam iterum in generalem simpliciter s. in gradu excellentiori, & se- cundum quid s. in gradu remissiori tales. Secundum hanc diuisionem hypotheca specialis dicitur, quae in vna aliqua re singulari aut pluribus rebus singulari- bus consistit. Generalis simpliciter talis vocatur quae vniuersum alicuius patrimonium afficit. Generalis se- cundum quid talis appellatur, quae in parte quota bonorum, aut praesentibus vel futuris bonis tantum, aut in mobilibus & immobilibus rebus tantum 6), aut in mobilibus vel immobilibus rebus tantum, aut in vna re vniuersali vel pluribus rebus vniuersalibus con- stituitur.

Mihi quidem perinde est, quam diuisionem se- qui velis, dummodo probe obserues, hypothecam ge- neralem, quam dicere solemus, secundum quid tales aliquando in doctrina de concursu generalis & specia- lis hypothecae naturam specialis hypothecae induere, e. g. si quis bona sua generaliter & bibliothecam, aut tabernam, aut gregem specialiter obligauit; aliquando

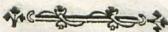
A 3

vero

vero illam respectum generalis hypothecae habere, e. g. si quis bibliothecam, aut tabernam, aut gregem generaliter, & vnam alteramue rem singularem ex illis specialiter obligauit.

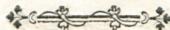
- 1) IVST. HENN. BOEHMERVS in *Introd. in ius Dig.* Lib. XX. Tit. I. §. 5. 10. AVG. HELLFELDIVS, Praeceptor meus aeternum venerandus, in *Iurisprud. forensi* §. 1079. sqq. **Ernst Christian Westphal** in dem *Versuch vom Pfandrecht* S. 86.
- 2) Attamen & in generali vniuersorum bonorum hypotheca quaedam, nisi nominatim comprehensa sint, excepta esse censerunt, quae nimur non est verisimile quemquam voluisse comprehendere & obligare, e. g. vestes necessariae, lectus & alia suppelletilia &c. L. 6. 7. 8. D. de pignor. L. 1. C. quae res pignor. oblig. BACHOVIVS in tr. de pignor. lib. I. c. 7. HERTIVS c. 1. c. 4. §. 8. In *subsidium nihilominus* & haec res sub generali hypotheca comprehenduntur, nisi aliis specialiter sint obligatae. SANDE in *Decis. lib. III. tit. 12. def. 9.* HVBERVS in *Praelec. ad Pand. lib. XX. tit. 4. §. 24.* Hypotheca generalis & conuenzione expresse limitari potest; de quo infra.
- 3) De hoc casu quaestio nulla est. Sed quaeritur: utrum generalis sit hypotheca, vt nempe nomina quoque, *actio[n]es* & *iura* comprehendantur, si *mobilium* & *immobilium* mentio facta, at hypotheca ad sola *mobilia* & *immobilia* nominatim & expresse restricta non sit? Distinguo casus: I. si quis OMNIA sua bona *mobilia* & *immobilia* obligauit, hypotheca est generalis, quae vniuersum patrimonium afficit. II. Si quis simpliciter & indefinite bona sua *mobilia* & *immobilia* obligauit, tunc hypotheca non extendenda est ad *nomina, actio[n]es & iura*. Non tamen vnanimitas

mis est in hac re Doctorum sententia. FABER in *Cod.* lib. 8. tit. 6. def. 19. BACHOV. c. 1. lib. 1. c. 6. n. 7. HERTIVS c. 1. c. 1. §. 4. STRYCK in *Caut. Conir.* S. 2. c. 4. §. 15. BERGER in O. I. lib. 2. tit. 5. §. 9. n. 1. LEYSER spec. 26. m. 1. LVDOVICI in *diff. an species* derogat generi, c. 3. J. S. sgg. CHRIST. HENR. BREVNINGII *diff. an res incorpo- rales comprehendantur sub hypotheca generali, in qua mo- bilium & immobilium tantum mentio facta.* Lips. 1773.

- 4) Sed quaeritur, quid intelligas per rem *vniuersalem* & *sin- gularem*? Iurisconsulti his terminis frequentissime vtuntur, neglecta tamen eorum definitione, quia omnis definitio periculosa est. Perill. DAN. NETTELBLADTIVS, egregius plenumque in definiendo artifex, in *System. elem. iurisprud. positiuae* §. 37. & ill. LVD. IVL. FRID. HOEPFNERVS in HEINECII *elementis iuris civil. secundum ordinem Institu- tionum limatis* §. 304. has formant notiones: *Singularis* res dicitur, *quae non nisi unicum individuum, sive ut ICti loqui solent, una species est.* *Vniuersalis* res s. *vniueritas rerum* est, *quae plures res singulares totum quoddam constituentes complectitur.* Et *vniuersalis* res s. *vniueritas rerum iterum* est vel *iuris*, quarum duae sunt *hereditas* & *peculium*, vel *fæsi f. hominis*, e. g. *taber- na, bibliotheca, grex &c.* Sed quis non videt, rem *sin- gularem* confundi cum *specie f. individuo*? Nam res *vniuersalis* aut *singularis* in suo genere talis, est quoque in sua *specie f. individuo* talis & vice versa; e. g. *her- editas Caii & bibliotheca Caii* est quoque res *vniuersalis*, & *he- reditas* *Pileus* est res *singularis*, & *pileus* quoque *Caii* est res *sin- gularis*. Immo datur res *vniuersalis*, *quae non tantum plures res singulares totum quoddam constituentes, sed quae etiam plures res vniuersales complectitur*, e. g. *her- ereditas,*

ditas, quae plures vniuersitates rerum facti s. hominis complecti potest, e. g. hereditas non solum plures res singulares, sed & plures res vniuersales facti s. hominis complectitur. Mea ex sententia in definiendis rebus singularibus & vniuersalibus Iurisconsultum respicere oportet tria corporum genera, quorum POMPONIUS in L. 30. D. de usurpat. Et usucap. mentionem fecit. Res igitur singularis est, quae partes habet coniunctas, ideoque a) vel constat partibus unitis s. quae habet corpus unitum s. continuum; vt tignum, lapis & similia; vel quae b) constat partibus inter se cohaerentibus s. quae habet corpus conexum s. compositum; vt aedificium, nauis. Res vero vniuersalis s. vniuersitas rerum est, quae ex pluribus distantibus & non cohaerentibus corporibus uni nomini subiectis, s. ex partibus actualibus non cohaerentibus, adeoque aetate separatis, totum imaginarium s. ens per aggregationem constituentibus, constat, e. g. hereditas, grex, taberna, bibliotheca, &c. Et hanc vniuerstatem rerum ICTI denuo diuidunt in iuris vel facti s. hominis talem, prouti a legibus pro vniuerso quodam eum imprimis in effectum agnita est, vt in illa pretium succedat in locum rei & res in locum pretii, vel non.

5) BACHOVIVS c. 1. lib. 1. c. 5. HERTIVS c. 1. c. 1. §. 3. sqq.
LAVTERBACHIVS c. 1. §. 20. seqq. Praeter generalem & specialem hypothecam quidam & mixtam addere volunt; e. g. si quis obliget omnia & singula bona sua; quasi in hac formula generalis & specialis hypotheca simul comprehendatur. Sed rectius hanc tertiam speciem alii negant, eamque tantum pro generali hypotheca habent.
HERTIVS c. 1. c. 2. §. 1. HAKIVS in cit. diss. c. 3. §. 6.

6) repete & hic not. 3.

§. IV.

¶. IV.

CONCVRSVS HYPOTHECARVM.

Transeo silentio reliquas diuisiones hypothecarum in voluntarias & necessarias; Voluntariarum in conuentionales, & testamentarias; necessariarum in legales s. tacitas, praetorias & iudiciales. Porro in publicas & priuatas. Denique in qualificatas s. priuilegiatas & simplices. Concursus hypothecarum generatim adeat, si plures hypothecae in eadem re constitutae sunt; & perinde est, siue idem tantum creditor in eadem re plures habeat hypothecas, siue plures creditores diuerfi in eadem re hypothecis gaudent: siue concurrentes hypothecae eiusdem sint generis, siue diuersi, ideoque siue conuentionales, siue testamentariae, siue legales, siue publicae, siue priuatae, siue priuilegiatae, siue simplices, siue generales, siue speciales.

¶. V.

REGVLAE GENERALES IN CONCVRSV
HYPOTHECARVM.

In confictu hypothecarum hae, quae sequuntur, obseruandae sunt regulae generales, ex iisque praerogatiua vnius hypothecae pree altera definienda 1).

I.) Hypotheca *qualificata* preefertur *simplici*, licet haec sit tempore prior.

II.) Inter hypothecas *qualificatas* potior est illa, quae tempore prior est; nisi vni alterius lex dederit

B

priui-

priuilegium eminentius, ut aliis qualificatis hypothecis
absque ratione temporis praeferri debeat.

III.) Hypotheca simplex publica 2) praefertur
simplici priuatae, licet haec sit tempore prior.

IV.) Inter hypothecas simplices publicas potior
est illa, quae tempore est prior.

V.) Inter hypothecas simplices priuatas potior
est illa, quae tempore est prior.

Quid vero iuris sit, si concurrunt hypothecae,
quarum praferentia ex temporis ratione aessimanda ve-
nit, & vtraque eodem tempore constituta est, aut tem-
poris momentum, quo vel vtraque, vel una ex illis
constituta est, ignoratur? non solum leges 3) deter-
minarunt, sed & BACHOVIVS 4) & PVFENDOR-
FIVS 7) latius exposuerunt.

Potius 5) Horatius 6)

1) tot. tit. D. & C. qui potior. in pignor. & Commentatores
ad hos titulos. Consulendi quoque sunt Scriptores pro-
cessus concursus creditorum. Praecipue laudandi sunt AV-
GVSTIN. de BALTHASAR in tr. de classificatione creditorum
in concurfu. Gryphiswaldiae 1767. 4. & Christian
Gottlieb Gmelin in tr. die Ordnung der Gläubiger im
Gantproces; zweyte Ausgabe. Francf. und Leip.
1768. 8.

2) Quaeritur vero: vtrum hypotheca legalis s. tacita pro pu-
blica, an priuata, ratione ordinis sit habenda? Diuersa
ratione quaestionem hanc decidunt Iurisconsulti. Alii
pro priuata illam habent, alii pro publica. Alii publi-
cam illam esse tunc aiunt, si negotium, cuius respectu
leges

11

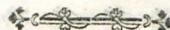
leges hypothecam tribuunt, in instrumentum publicum redactum est. Alii illam tunc *publicam* esse censem, si tam ipsum debitum, quam dies contracti debiti *plena* *factio* probari possit. vid. AVG. de LEYSER sp. 226. m. 1. FRIDR. ESAIAS de PVEFENDORF in *Obs. iuris vniu.* T. I. obs. 211. Jo. ULLRICH von Cramer in den Weßlar. Nebenstunden. p. 66. p. 138. *Responſa & Sentent. Facult. iurid.* Erford. T. I. resp. 13. FERD. CHRISTOPH. HARP-PRECHT in *diss. de pignore publico.* In eius *diss. acad.* Vol. I. n. 27. IVST. HENN. BOEHMERVS in *diss. de praerogatiua hypothecarum publicarum.* In *Exercit. ad Pand.* Tom. III. p. 938. sqq. 10. AVG. HELLEFELDVS in *diss. de praerogatiua hypothecae publicae tacitae aequae ac exprefſae competente.* In *Eius Opusculis* p. 190. sqq. 10. HENK. SATOR *diss. de pignorum praerogatiua generali & speciatim de pignore publico, pignori legali non indistincte anteponendo.* Erford. 1772. FRID. XAVER SCHMIDT *diss. de hypothecarum legalium praerogatiua.* Altorf 1773. Eadem quæſtio mouetur circa pignora praetoria & iudicia. vid. MEVIVS P. VIII. dec. 447. BERGERVS in *Elect. Discept. for.* tit. 48. obs. II. n. 3. LEYSERVS sp. 476. m. 7. Gmelin c. 1. cap. 4. §. 14.

- 3) L. 10. I. 16. §. 8. D. de pignor. *Reformat. Francofurt.* P. 2. tit. 20. §. 6.
- 4) in *tr. de pignor.* lib. 4. c. 5. §. 1. n. 5.
- 5) cit. I. lib. XX. tit. 4. §. 29.
- 6) *diss. de prioritate ac posterioritate temporis dubia ac incerta.* Hala 1683.
- 7) in *Obs. iur. vniu.* T. IV. obs. 114.

B 2

§. VI.

§. VI.

CONCURSUS HYPOTHECAE GENERALIS
ET SPECIALIS.

Sed aliquando illae a me praepositae *regulae generales*, in concurso hypothecarum officium suum quodammodo perdunt; tunc nimur, si hypotheca *generalis* & *specialis* concurrit. Quomodo vero hoc sit intelligendum, & quid in *concurso* hypothecae *generalis* & *specialis* obtineat? nunc curatus inuestigabimus, omnes & singulos casus enucleaturi.

§. VII.

CONCURSUS EIVSMODI GENERATIM
DVPLEX EST.

Concursus hypothecae *generalis* & *specialis* dupliciti generatim casu se exserit. Vel enim duo creditores concurrentes habent hypothecas *generales* & *speciales*, vel *vnum* adest creditor; qui *vtramque* hypothecam concurrentem habet. Illum casum Sect. II, hunc Sect. III. pertractabimus.

§. VIII.

QVAENAM PERSONAE OB EIVSMODI CONCURSVM
IN CONTENTIONEM VENIRE POSSINT.

Diligenter quoque generatim notandum est, multum referre, *vtrum* in concurso hypothecae *generalis* & *specialis* creditor hypothecarius cum alio *eiusdem debitoris* creditore hypothecario: an creditor cum ipso debitore *eiusue herede:* an vero creditor cum *tertio posseflore* ¹⁾, qui rem alteri obligatam pignori suo nomine, ani-

, ergo

ad Pag. 13

ue generis, igitur vterque tam
m.

vel III.

Verte

vel ei

vter

vel non

ue successiue
1. gen
onate.

1. vnum coniunctim f. pure, al-
ter successiue f. conditionate.

I

cialeм 1. primus creditor
successiue f. condi-
tionate & secundus
coniunctim.

1. primus coniunctim
& secundus successiue,

1. generalem 1. specialem.

1. generalem 1. specialem.

IO

II

8

9

vel I. vterque saltim *vnius generis*, & quidem

vel eiusdem, nempe
vterque *solanum*

I. generalem. I. specialem, sc.
in *istidem* rebus:
alias enim non
adesset concur-
fus.

I. diuersi generis,
igitur *vnum specialem* alter
generalem, & quidem

I. primus cre-
ditor habet
cialem & se-
generalem, &
secundus gene-
ralem habet.
cialem.

2

3

4

vel II. vterque *vtriusque generis*, igitur vterque tam
specialem quam generalem.

vel vterque *vtriamque*
coniunctim f. pure.

5

vel vterque *successive*
f. conditionate.

vel generalem vel specialem

6

7

I. *vnum coniunctim f. pure*, al-
ter *successive f. conditionate.*

I. *primus creditor*
successive f. condi-
tionate & secundus
coniunctim.

I. generalem I. specialem,

I. generalem I. specialem,

8

9

I. *primus coniunctim*
& *secundus successive.*

I. generalem I. specialem,

XI

vel III. unus creditor utriusque generis hypothecam habet, alter unius tantum generis, & hic quidem

vel *solum* generalem

I. is creditor primus est

I. secundus, qui
utriusque gene-
neris hypotheca
tantum fuc-
gaudet, coniun-
ctum s. pure v-
tramque habet.

13
12

I. secundus

I. primus, qui
utriusque gene-
ris hypotheca
1. ge- 1. spe-
nera- cia-
lem lem
gaudet, coniun-
ctum s. con-
ditionate.
fuc- fuc-
ceffi- ceffi-
ue. ue.

14
15 16

vel in iisdem rebus

I. primus creditor est
qui *solum* specialem
habet.

I. secundus

I. non

utriusque ge-

nera- cia-

lem lem

hypothecam con-

nectum s. pure

vtramque habet.

I. ge- 1. spe-

ca gaudet,

coniunctum s.

fuc- fuc-

ceffi- ceffi-

ue. ue.

20

21

22

17

18

19

I. *solum* specialem

I. primus creditor est,
qui *solum* specialem ha-
bet.

I. secundus

I. non

utriusque ge-

nera- cia-

lem lem

hypothecam con-

nectum s. pure

vtramque ha-

bet.

23

24

25

vel in diuersis

I. secundus

I. primus qui
utriusque hy-
potheca gau-
det, illam con-
nectum s. fuc-
pure habet,
ceffi- ue.

I. ge- 1. spe-

nera- cia-

lem lem

hypothecam con-

nectum s. fuc-

pure habet,
ceffi- ue.

26

27

28

generis, & hic quidem

III. lev

2125V

I. *solam specialem*

1. is c

vel in diuersis

1. secundus
vriusque
neris hyp
gaudet, c. spe
līm f. pria
tramque hem
luc-
12 cessi
ue.

22

1. primus creditor est,
qui *solam specialem* ha
bet.
I. secundus
creditor v
tramque hy
pothecam
coniunctim
f. pure ha
bet.

1. non
I. ge-
I. spe
nera-
cialem
lem lem
fuc- fuc-
cessi cessi
ue. ue.

23

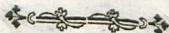
24 25

I. secundus

1. primus qui
viraque hy-
I. spe-
potheca gau-
nera- ciale
det, illam con-
iunctim f.
pure habet.

26

27 28

animo & affectione fibi habendi possidet, controuer-
fiam habeat.

I) aut tertii possessoris creditore hypothecario, quippe qui iure
vtitur debitoris sui, tanquam eius procurator illiusque ima-
ginem referens. l. 7. §. 2. C. de praescript. 30. annor. ME-
VIVS VIII. 396. n. 4.

SECTIO II.

DE

CONCVRSV HYPOTHECAE GENERALIS ET SPECIALIS DVORVM CREDITORVM.

§. IX.

ENVMERATIO COMPLETA CASVVM SPECIALIVM
SI DVO CREDITORES HABENT CONCVRRENTES
HYPOTHECAS GENERALES AVT
SPECIALES.

Delineauimus in tabulis adiectis omnes & singu-
los casus, ad quorum resolutionem nunc nos accin-
gimus. Hoc autem obserues rogo, in hac Sectione
vnice de iure creditorum inter se agi. Nam si *vnum*
ex duobus creditoribus cum *ipso* debitore eiusue here-
de, aut *tertio* possessore in controuersiam incidit, idem
est, ac si *vnum* tantum creditor adest, de quo casu in
Sect. III, agemus.

§. X.

CASVS PRIMVS.

Si vterque creditor *solan* generalem habet hypo-
thecam; tunc ille creditor, qui secundum ea, quae
in

in §. V. dicta sunt, *potior* in hypotheca habetur, siue dubio praefertur creditori secundo, itidem *solanam generalem* hypothecam habenti, in *omnibus & singulis* bonis, ita ut electionem habeat, ex quanam re sibi commodius satisfieri possit 1); immo post electionem, quamdui ipsi debita nondum fuerit soluta quantitas, variare adhuc ipsi licet: etiam si in pignore, quod elegit, persequendo negligentius versatus sit 2). Creditor quoque, qui in pignore generali potior est, praefertur alteri non solum in bonis *ante*, sed & *post* obligationem *posteriorem* adquisitis 3); nisi secundus creditor in bonis *post utramque* obligationem adquisitis *potior* sit 4): suppono tamen hypothecas *generales illimitatas*: nam si ex pignore generali *prioris* aut *posterioris* creditoris vel ab initio vel postea, per conventionem cum debitore aut *concreditore* *quaedam bona nominativi & expresse* essent *exempta*: tunc creditor, siue prior, siue posterior, qui *illimitata gaudet* hypotheca generali, in his bonis non tam foret *potior*, quam *sonus* creditor, & concursus in *his bonis*, ex hypotheca *vnius* *exemptis*, non aedeslet.

1) L. 8. D. *de distraict. pignor.* L. 12. pr. D. *qui potior. in pignor.* DONELLVS c. l. c. 14. BACHOVIVS c. l. lib. 4. c. 5.

2) PVFFENDORFIVS *in obseru. iur. vniu.* T. IV. obf. 175. WORDENHOFF. cit. diff. §. 12. diffent. CARPZOV P. 2. C. 23. def. 30. n. 6. & alii.

3) L. 21. D. *qui potior. in pignor.* nec obstat L. 7. §. 1. D. *eod. quae de pignoribus eodem tempore constitutis loquitur.* DONELLVS c. l. MERENDA *in Controu. iur.* lib. 6. c. 38.

c. 38. Westphal in der Abb. von der Hypothek der
herrschaftlichen Forderungen. Halle 1728. §. 20. sqq. dis-
sent. BACHOVIVS c. 1. lib. 4. c. 6. & alii.

4.) Et ita *praxis explicat* L. 28. D. de *iure fisci*. Vetus est
controversia de vero casu & sensu dictae legis, quae pau-
cos ante annos recruduit, multaque pro & contra scripta
sunt ab HELLFELDIO, SCHOTTIO, EICHMANNO, WEST-
PHALIO & HVRLEBVSCHIO, conf. MERENDA c. 1. lib. 6.
c. 37.

§. XI.

CASVS SECUNDVS.

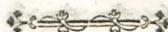
Si vterque creditor *sola hypotheca speciali* gau-
det, & quidem in *eadem re*; (etenim, si cuilibet *diuer-
sa res specialiter obligata* esset, non existeret concur-
sus, & quilibet in pignore rei fibi *specialiter obliga-
tae* non tam *potior aut prior* foret, quam *solus cre-
ditor*) is creditor, qui secundum §. V. *potior* in illo
pignore habetur, *potior quoque est iure*. Creditor *potior*
eo etiam in casu, si res *plures pro debito specialiter*
deuinctae sunt, gaudet electione quamnam rem ex il-
lis pluribus distrahere velit, adeo ut & post electio-
nem variandi facultas salua sit, donec suum receperit.
(conf. §. 10.)

1.) L. 1. 2. 4. & 8. C. *qui potior. in pignor.*

§. XII.

CASVS TERTIVS.

Si *primus s. potior* creditor (vid. §. 5.) habet
generalem & secundus specialem hypothecam, ille ex
gene-

*generali obligatione intuitu eorum etiam bonorum, secundo specialiter obligatorum, potior habetur, eligendi & variandi facultate quoque salua, quamvis ex ceteris bonis alteri specialiter non deuinctis, pecuniam suam redigere possit 1); modo bona, secundo specialiter obligata, ex numero eorum non sint, quae obligatione generali contineri haud censentur, aut quae vel ab initio, vel postea, per conuentionem expresse & nominatim ex pignore generali exenta sunt; nam in pignore speciali istius rei secundus creditor non tam potior primo est, quam *solus* 2).*

1) L. 2. D. & L. 6. C. qui potior. in pignor. L. 8. D. *de distract. pignor.* L. 3. C. *de remiss. pignor.* DONELLVS & BACHOVIVS c. 1. LAVTERBACHIVS c. 1. lib. 2o. tit. 4. §. 11. MEVIVS P. VIII. dec. 396. PVFENDORF c. 1. T. IV. obf. 127. §. 2.

2) conf. §. 3. not. 2. & BACHOV. c. 1. lib. 4. c. 5.
§. XIII.

CASVS QVARTVS.

Si primus creditor habet specialem, & secundus generalem, scil. illimitatam; (vid. §. 10.) tunc specialis hypotheca, siue ex priuilegio 1), siue quia publica est, siue ex temporis ratione (§. 5.) potior sit generali: iure praeualeat 2).

1) L. 7. C. qui potior. in pign.
2) L. 8. D. qui potior. in pign.

§. XIV.

CASVS QVINTVS.

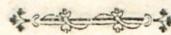
Si vterque creditor tam generali quam speciali hypothec-

potheca ita instructus est, vt quilibet vtramque coniunctim & pure (§. 19.) habeat; tunc secundum regulam quidem & sumnum ius creditor, qui potior est, (§. 5.) aequale ius in omnibus rebus habet, vt eligere possit, quibus velit rebus distractis ad suum commodum peruenire; eo tamen in casu, si certum est, priorem creditorem posse ex his, quae nominatim s. specialiter ei pignori obligata sunt, uniuersum redigere debitum, iurisdictio ex aequitate ita temperanda est in fauorem secundi creditoris, vt prior creditor ex pignore speciali pecuniam suam redigere debeat, nec res pignoris specialis 1) nexus secundo deuinetas auferre possit; nisi primus creditor in coniuncta generalis & specialis pignoris constitutione facultatem eligendi & variandi expresse sibi reseruauerit. (conf. §. 21.)

1) 1. 2. C. de pignor. nominatim quidem loquitur de casu, quo secundus creditor solam specialem habet hypothecam; igitur ille usus, quo secundus quoque creditor praeter specialem munitus est generali hypotheca, verbis legis non comprehenditur. At in hoc quoque casu aequitatis temperamento, quod Imperatoribus in 1. 2. cit. placuit, secundum creditorem, pro tuendo suo pignore speciali, omnino adiuuandum esse credo. conf. PVFENDOKF c. I. T. IV. obs. 127. §. 4. CAR. OTTO RECHENBERG diss. creditoris hypoth. aequale ius in bonis debit. generaliter & specialiter obligatis. Lips. 1729.

Creditor vero secundus praetextu temperamenti aequitatis ex 1. 2. cit. creditorem primum, omisso pignore suo speciali, res in utriusque generali pignore comprehensas distrahere volentem, impedire nequit. Quamvis alii dissentiant,

C
iuris-

iurisdictionem temperantes, siue secundus creditor solam vel specialem vel generalem, siue utramque hypothecam habeat. HENELIVS in tr. de dotalit. p. 466. HARTM. PISTOR Quaeſt. iur, lib. III. q. 13. n. 13.

§. XV.

CASVS SEXTVS, SEPTIMVS, OCTAVVS, NCNVS,
DECIMVS ET VNDECIMVS.

Si vterque utriusque generis hypotheca gaudet, & a) generali quidem successiue s. sub ea conditione, vt illud tum demum habeat, si pecuniam de his, quae specialiter accepit, seruare non possit; (§. 19.) tunc primus creditor in pignore speciali semper quidem est potior: immo, existente conditione, & in pignore generali potior est; at deficiente conditione, secundus creditor in pignore generali non tam potior, quam *solus*, inuenitur i). Si vero b) specialis sub ea conditione, si pecunia de his quae generaliter accepit, seruari non possit, competit, i. e. generalis hypotheca pure est constituta, sed vel ab initio, vel postea, aut per conuentionem cum debitore, aut cum secundo creditore, initiam, excepta sunt quaedam bona, sub dicta tantum conditione obligata; tunc primus creditor in pignore *pure generali* est potior, potior quoque est in pignore conditionato speciali existente conditione; at deficiente illa, secundus creditor in pignore speciali non tam potior, quam *solus* inuenitur. (conf. §. 17.)

Idem, quod de utroque casu dictum est, valet quoque tunc, si primus creditor vel generalem vel specialem hypothecam habet successiue s. conditionate, & secun-

cundus utramque pure & coniunctim. Si vero primus utramque pure & coniunctim haberet, & secundus creditor generalem aut specialem successive s. conditionate, tunc primus iure illo vtitur, quod in §. 14. explicauiimus.

I) Manifesti enim juris est, ex hypotheca conditionali ante conditionis eventum agi non posse. I. 13. §. 5. D. de pignor.

§. XVI.

CASVS DVODECIMVS ET DECIMVS TERTIVS,
QVARTVS, QVINTVS ET SEXTVS.

Si primus creditor solam generalem habet, & secundus utramque pure, vel generalem aut specialem successive s. conditionate; tunc quoad primum creditorem ea obtinent, quae in §. 10. & 12. dicta sunt, Si secundus sola generali munitus est, primus vero a) utraque coniunctim s. pure gaudet; tunc concursus dijudicandus est, ex §. 14. vel b) generali vel c) speciali successive s. conditionate; & tunc obtinent ea, quae in §. 15. de similibus casibus octauo & nono ediximus.

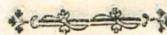
§. XVII.

CASVS DECIMVS SEPTIMVS, OCTAVVS, NONVS,
VICESIMVS, VICESIMVS PRIMVS
ET SECUNDVS.

Si primus creditor solam specialem habet, & secundus generalem & specialem in iisdem rebus coniunctim & pure, aut generalem aut specialem successive s. conditionate; tunc in his concursus casibus creditor primus vtitur iure illo, quod ipsi competere diximus in casu secundo & quarto (§. 11. & 13.). Si secundus

C 2

credi-

creditor solam specialem, primus vero generalem & specialem in iisdem rebus, secundo quoque specialiter obligatis, habet; primus vel a) utraque coniunctim & pure gaudet; & tunc primus eodem vitetur iure, quod habet in casu quinto; (§. 14.) vel b) generali, vel c) speciali 1) successiue s. conditionate gaudet; & in his casibus adplicanda sunt ea, quae valent in casu simili sexto & septimo. (§. 15.)

1) Et hic ille est casus, quem PAPINIANVS in mente habuit in vexatissima lege 2. D. qui potior in pignor. Qui generaliter bona debitoris pignori accepit, eo potior est, cui postea praedium ex his bonis datur: quamvis ex ceteris pecuniam suam redigere possit. Quod si ea conuentio prioris fuit, vt ita demum cetera bona pignori haberentur, si pecunia de his quea generaliter accepit, seruari non potuisse: deficiente secunda conuentione secundus creditor in pignore postea dato non tam potior quam solus inuenietur. Nec critica manu opus est, vt pro generaliter legamus specialiter, aut pro cetera bona substituamus certa bona, sed PAPINIANVS in specie, quam tractat, satis apte locutus est. SCHWARZENTHAL in tr. de pignor. c. 16. WORDENHOFF, in cit. diff. §. 8. conf. FABER in Coniect. lib. 6. c. 16.

§. XVIII.

CASVS VICESIMVS TERTIVS, QVARTVS, QVINTVS,
SEXTVS, SEPTIMVS ET OCTAVVS.

Si primus creditor solam specialem in diuersis rebus habet hypothecam, & secundus vel generalem & specialem coniunctim & pure, vel generalem aut specialem

lem conditionate; tunc obtinet, quod in casu secundo
& quarto valere diximus. (§. 11. & 13.)

Si secundus creditor solam specialem, primus vero generalem & specialem in diuersis rebus habet, hic, vel a) utraque coniunctim & pure gaudet 1); & tunc primus similis est creditor i primo in casu quinto; (§. 14.) vel b) generali 2), vel c) speciali successive & conditio-
nate gaudet; & in his casibus decisio facile formari potest ex principiis, quae in casibus similibus, octauo nempe & nono, (§. 15.) proposita sunt.

- 1) Hic est casus in l. 2. C. de *pignor.* nominatim decisus. Verba legis, quam singularem & vnicam in iure appellare solent, ita fluunt: *Quāmuis constet specialiter quae-
dam & vniuersa bona generaliter aduersarium tuum pi-
gnori accepisse, & aequale ius in omnibus habere: iuris-
dictio tamen temperanda est.* Ideoque si certum est, pos-
se eum ex his, quae nominatim ei pignori obligata sunt,
vniuersum redigere debitum: ea, quae postea ex iisdem
bonis pignori accepisti, interim tibi non auferri præses
prouinciae iubebit. At verba legis: *si certum est — vniuer-
sum redigere debitum, — & ratio aequitatis exigunt, vt se-
curus primus creditor de toto debito esse debeat, nec in
maiores difficultates coniiciatur, nec dubia aut insufficiens
aut non satis commoda *specialis* hypothecæ excusio vi-
deatur.* PVFENDORF c. 1. T. IV. obs. 127. §. 3. BERGER in
E. D. F. tit. 46. obs. 6. n. 1. Ceterum a dispositione hu-
ius legis nullus exceptus est creditor *prior*, licet creditum
eius sit *priuilegiatum*, e. g. dos. HENELIVS in *tr.* de *do-
talitio* p. 466. HARTM. PISTOR lib. III. qu. 13. n. 18. ME-
VIVS P. II. dec. 116.

C 3

Hunc

2) Hunc casum: Si nempe creditor *prior* habet *specialem puram & generalem conditionatam*, *secundus* vero *solanam hypothecam specialem* in rebus in pignore generali *prioris comprehensis*, in mente habuisse PAPINIANVM in l. 2. D. qui *potior in pignor.* communis est Doctorum sententia; ideoque pro *generaliter legendum esse* putant *specialiter*, quam lectionem adeo in textum recipere non dubitauit HALOANDER. vid. CVIACIVS in Obs. lib. XI. c. 32. DONELLVS & BACHOVIVS c. l. HARTM. PISTOR in *Quaeſt. Iur.* lib. 3. qu. 13. VOETIVS c. l. lib. 20, tit. I. §. 15. Westphal in dem Versuch vom Pfandrecht Kap. 3. §. 41. Sed lectionem Florentinam rectam probam esse, & PAPINIANVM de alia specie loqui, dictum iam a nobis est in §. 17. n. 1.

SECTIO III.

DE

CONCVRSV HYPOTHECAE GENERALIS ET SPECIALIS VNIVS CREDITORIS.

§. XIX.

ENUMERATIO CASVVM.

Si *vnum* creditor hypothecam & generalem & *specialem* habet, vel ob *diuersa* credita constitutaे sunt, vel ob *vnum idemque*. In illo casu, conflitus hypothecarum in ipsa *creditoris persona* proprie non exift, sed vtitur creditor iure hypothecae ob illud creditum, de quo quaefio es, constitutae, nec hypotheca ob creditum A constituta praeiudicio esse potest hypothecae, quam *idem* creditor ob creditum B habet,

habet, sed quaestiones, quae in eumodi casu incidere possent, eodem modo decidenda sunt, ac si *vnum tantum* creditor adesset. e. g. Caius ob creditum A habet hypothecam *specialem & generalem*, & ob creditum B *solanam specialem*, in diuersis rebus. Caius respectu crediti A, *omissa* hypotheca *speciali*, vti vult pignore *generali* & exinde eligendi facultate sibi competente, ac distrahere cupit bona sibi *specialiter obligata* ob creditum B. Meuius vero, qua *tertius possessor*, detinet haec bona, & quaeritur: vtrum Meuius Caium repellere possit? Res, vt patet, eo redit, an Caius, *omisso speciali* pignore, libere vti possit pignore *generali* ob *idem* debitum constituto?

Si vero, qui alter casus est, *vnum* creditor ob *vnum idemque* creditum constitutam habet & *specialem & generalem*, tunc vel *vtraque coniunctim s. pure*, vel *vna ex illis expressis verbis successiue s. conditionate i.e.* vt tunc demum constituta habenda sit, si creditor ex altera hypotheca *pure* data pecuniam seruare non posset 1), constituta est, & quidem vel *generalis* vel *specialis*. Ceterum perinde est, siue *vtraque sit expressa*, siue *vna tacita s. legalis*, altera *expressa*; siue *specialis ante generalem*, siue haec *post illam constituatur 2)*.

- 1) Si hypotheca quaedam, aut *generalis*, aut *specialis*, ea sub conditione, si *altera pure & principaliter* data ad *solutiōnē debiti non sufficiat*, simul constituta est, tum creditor *ita constitutam hypothecam habere dicitur successiue s. conditionate*. Illa conditio quoque satis exprimitur per verba:

ba: auf allen Fall, non vero per sola verba: so dann, hiernächst, oder zweitens, hypothecae priorem sequenti adiecta. Vtraque vero, specialis & generalis, tunc pure & coniunctim constituta est, si neutra a conditione: si altera non sufficiat, dependet, sed creditor aequale ius ex vtraque statim ab initio habet, ut vnam, quam velit, altera omissa, persequi possit. In dubio contra creditorem facienda est interpretatio, & hypotheca secundo loco constituta magis pro conditionata, quam pro pure & coniunctim constituta habenda erit. Deinde probé notandum est: omnino differre illum casum, si una ex coniunctis hypothecis sub expressa illa conditione constituitur, ab illo casu, quo vtraque hypotheca, specialis & generalis, pure quidem coniuncta est, at tacite s. praesumptive inter partes actum censetur, vt generalis sit subfidiaria (§. 21.). In primo enim casu, ipso mero iure ante excusam hypothecam specialem ad res alias iri non potest, nec hic opus est temperatione iurisdictionis; in secundo vero casu creditor aequale & purum ius, tam in generali, quam in speciali, hypotheca habet, & tantummodo ex tacita s. praesumpta mente contrahentium in executionis ordine aliquando iurisdictione temperatur, ut prius excutiatur specialis. (conf. §. 14. 18. 21.) PISTOR c. 1. n. II. BACHOV. c. 1. lib. 4. c. 5. n. 2.

2) HARTM. PISTOR c. 1. n. 13. HERTIVS in cit. diff. c. 6. §. 2.

§. XX.

CASVS PRIMVS ET SECUNDVS.

Primus casus esto: si unus creditor ob unum idemque creditum hypothecam generalem pure & specialem conditionate habet. In hoc casu, deficiente conditione null-

nullus actu existit concursus, & quilibet, cuius interest, creditori pignus *speciale statim* distrahere volenti, opponit exceptionem nondum competentis actionis; existente vero conditione, & exhausta hypotheca generali, incipit *specialis*, quae nunc iure illo regitur, quasi sola existeret.

Secundum casum habes, si primum inuertis. In quo casu, deficiente conditione iterum nullus adest concursus, & a quolibet, cuius interest, creditori in pignus *generale, conditionate constitutum, statim inuolari* cupienti, recte opponitur exceptio nondum competentis actionis; conditione vero existente & excussa hypotheca *speciali pure constituta, nascitur generalis*, quae nunc eodem modo aestimanda est, quasi sola adest.

§. XXI.

CASVS TERTIVS.

Si unus vero creditor ob unum idemque creditum hypothecam *specialem & generalem coniunctim & pure habet*; tunc vel saluam electionem aut variationem sibi stipulatus est 1), aut quod idem est, debitor exceptioni exutiendae prius hypothecae *specialis renunciavit* 2), vel non. Si prius, omnium ICtorum vnaminis est sententia, quod creditor, omissa *speciali* hypotheca, generalem statim ab initio, ceteris tamen paribus, contra quemcunque persequi possit 3). Si vero postterius; tunc, reiecta, quam quidam faciunt, inter *priuilegium & non priuilegium creditum* (conf. §. 18. n. 1.) distinctione, & siue generalis tacita cum expressa *speciali*, aut vice versa, coniuncta, siue *vtraque expressa*

D

fit

fit 4), varias fouent Doctores sententias. Creditor enim, utramque hypothecam ob *vnum idemque* creditum habens vel a) cum eiusdem debitoris *secundo* creditore, vel b) cum *tertio* hypothecae *generalis* *possessore*, eoue qui illius nomine possidet, (§. 8. n. 1.) vel c) cum ipso *debitore eiusue herede* agit. De *primo* casu in Sect. II. disputauimus. De *secundo* ergo & *tertio* casu nunc differendum est. Quidam arbitrantur, in coniunctione, licet *pura*, utriusque hypothecae *specialis* & *generalis* pro *eodem* credito semper inter partes hoc tacite actum videri, vt *generalis* sit *subsidiaria* (§. 19. n. 1.). Quumque ratio ista *generalis* sit, generaliter quoque inde concludunt, quod, quando *specialis* hypotheca cum *generali* pro *eodem* debito constituta sit, *specialis* prius execti debeat, siue cum *concreditore*, siue cum *ipso debitore eiusue herede*, siue cum *tertio possessore* aut eo, qui *eius nomine* possidet, (§. 8. n. 1.) ex *iure hypothecae* agatur 5). Et sane negari nequit, hanc sententiam in L. 9. C. de *districtione pignor.* 6) approbatam & temperamentum *aequitatis*, quod *Impp. SEVERVS & ANTONINVS* in L. 2. C. de *pignor.* intuitu *secundi* tantum creditoris agnouerunt, postea ab *Impp. DIOCLETIANO & MAXIMIANO* in cit. l. 9. ad *ipsum* adeo *debitorem extensem esse*, si supponimus, in casu illo, qui in L. 9. deciditur, creditorem habuisse hypothecam *specialem & generalem pure constitutam*: de quo tamen ex textu clare & liquido non constat.

Communis contra Doctorum sententia *debitori ipsi eius-*

eiisque heredi exceptionem excutiendae prius hypothecae specialis denegat 7), & alii L. 9. cit. interpretantur vel de casu, quo creditor in certis debitoris bonis pignus iudiciale naclus est, vel de creditore solam hypothecam specialem habente 8), vel de actione hypothecaria a creditore contra debitorem ex solo iure hypothecae specialis mota & re ad executionem iam perducta 9). Imo dici potest, in L. 9. talem speciem Imperatoribus fuisse oblatam, quod creditor habuerit hypothecam specialem puram & generalem conditionatam. Quae mea noua expositio non solum in legem optime quadrat, sed & verba: *iure conuentionis*, perspicua facit & dilucida. Quidquid vero horum sit, hoc expeditum est, *vsu fori* 10) receptum esse, quod debtor ipse eiusque heres creditori ex iure pignoris generalis agenti exceptionem excutiendae prius hypothecae coniunctae specialis opponere nequeat.

Quod ad tertium possessorem eiusue creditorem (§. 8.) attinet, alii putant, illum bona, quae ex pignore creditoris generali possidet, omnino tueri posse exceptione excutiendae prius hypothecae specialis 11); alii vero id negant 12). Hoc certum est, quod L. 2. C. de pignor. non de tertio possessore, sed de secundo tantum creditore loquatur. Praxis tamen tertio possessori fere ubique fauet.

- 1) Quod variis formulis fieri potest: e. g. behalte mir jedoch bevor, meine Specialhypothek fahren zu lassen, und mich an des Schuldnern generaliter verschriebene Güter nach Belieben halten zu können, vel, ne generali pignori per

speciale derogetur, vel, ne *specialitas* deroget *generalitati*. Sed quid, si ita in instrumento scriptum est: ne *speciali* pignori per *generale* derogetur, aut ita: ne *generalitas* deroget *specialitati*? *Notarius* quidam in chirographo anno 1717. nomine debitoris concepto ita scripserrat; seze zum Unterpfand alle meine Haab und Güter in genere, in specie aber, ita tamen, vt *generalitas specialitati* non praeiudicet, die Herrlichkeit zu Br. x. Creditori, omisso pignore *speciali*, statim contra tertium pignoris *generalis* possessoris agenti, reus exceptionem *excutiendae prius hypothecae specialis* opponebat, quam exceptionem actor per *replicam electionis s. variationis reservatae* elidere tentabat, ad quam vero reus *duplicando* respondebat, reseruationem in chirographo expressam huc non redire, sed alium plane sensum habere. Halenses Icti pro auctore iudicarunt anno 1767. ex hac ratione: Die exceptio excusionis auch gegenwärtig in hypotheca generali cum speciali coniuncta darum nicht Platz greift, weil selbige mit der Clausel verknüpft ist, daß *specialitas generalitati* nicht praeiudiciren sollte, wenn sich gleich in diesen Worten der Verschreibung ein error scribentis veroffenbahret, und diese Clausel die potestatem variandi dem Imploranten deutlich reservirt hat. Sed Icti Lipsienses pro reo pronunciarunt anno 1769. his vii rationibus: Obwohl in der Urkunde, daß *generalitas specialitati* nicht praeiudiciren sollte, ausdrücklich bedungen worden, wie hingegen bey diesen Worten ein Schreibfehler vorgegangen, und die Meynung der Passenten gewesen seyn, der gewöhnlichen Ausfucht, als ob der Gläubiger zu fordern stet die Abtretung der absonderlich verpfändeten Güter suchen müsse und keineswegs bey den Generalhypotheken den Anfang machen dürfe, zu entsagen, um so mehr dafür gehals

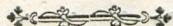
gehalten werden mögte, je weniger was die Partheyen anderer gestalt bey den gebrauchten Worten für eine Absicht gehabt, und welche Kraft und Wirkung selbigen zugeschrieben werden könne, sich absehen lässt; Dieweil aber der Ausflucht, wie der Gläubiger sich zuforderst an die Specialhypotheken halten müsse, keineswegs dergestalt, daß solches aus dem Document ersehen werden könne, entzaget worden, immassen, wenn auch zu vermuthen, daß in den Worten: ita ut generalitas specialitati non praeiudicet, ein Schreibfehler vorgegangen, gleichwohl diese Vermuthung offenen Briefen und Siegeln nicht zu vergleichen, fölglich ob Kläger in dem ihm nachgesassenen Gesgenbeweise selbige durch Eydesdelation oder sonst zu erweisen im Stande seyn werde, vor allen Dingen abzuwarten siehet. Sed hae decidendi rationes redolent *ius formularium* aequitati inimicum, nec dissiteor, me ad stipulari ICtis Halensibus. Error a Notario commissus erat manifestus, quum non detur casus, quod in coniuncta pignoris *specialis & generalis* constitutione pro eodem credito generalitas *specialitati* praeiudicio esse possit. Expediti quoque juris est, quod error a Notario commissus partibus nocere non debeat. L. 92. D. de R. I. l. 7. C. de testam. Accedebat in memorato casu, quod *creditor, debitor & Notarius* tempore latae sententiae *Lipsiensis* iam pridem defuncti essent. Erroris igitur probatio in hoc casu aliis mediis fieri non poterat, quam per coniecluram in ipsa *iuris* arte satis fundatam. Discant vero ex hoc exemplo creditores & Notarii eiusmodi clausulam cautius concipere, et vel verba: *E vice versa, adicere, vel clausulam in utrumque casum plene exprimere* hoc modo: ita tamen, ut nec *specialitas generalitati* nec *generalitas specialitati* praeiudicet.

2) Haec

- 2) Haec renuntiatio a *debitore* facta nocet quoque *secundo* *creditori & tertio possessori*. LEYSER spec. 225. m. 6.
- 3) BRVNNEMANN ad L. 2. D. qui potior in *pign.* et ad L. 2. C. de *pignor.* n. 7. VOETIVS c. 1. lib. XX. tit. I. §. 15. HERT. in *cit. diff.* c. 6. §. 2. et lib. I. paroem. 46. §. 6. quamvis COCCEII in I. C. C. lib. 20. tit. 4. q. 4. putet, eiusmodi reservationem *secundo* *creditori* haud nocere.
- 4) LEYSER sp. 225. m. 7. putat, creditorem hypothecam *generalē tacitam & specialem expressam* habentem cogi non posse, vt *expressam* prius excutiat; sed absque legitimo fundamento.
- 5) HARTMANN PISTOR in *Quaest. Iur.* lib. 3. qu. 13. CARO-CIVS in *tr. de excuss. bonor.* P. 2. q. 65. n. 4. seqq. MEVIVS P. 2. d. 117. & 285. n. 3. P. 4. d. 48. P. 5. d. 143. n. 3.
- 6) I. 9. C. de *distract. pignor.* Quae *specialiter vobis obligata* sunt, *debitoribus detectantibus solutionem, bona fide debetis & solenniter vendere.* Ita enim apparebit, an ex *pretio pignoris debito satisfieri possit.* Quod si quid derit, non prohibemini caetera etiam bona iure conuentio-nis consequi.
- 7) HENELIVS cit. l. p. 465. seq. MATTHAEVS in *tr. de auctiō-nib.* lib. I. c. II. n. II. & c. 19. n. 78. VOETIVS c. 1. lib. 20. tit. I. §. 15. CARPOV. P. 2. c. 23. def. 29. LEYSER sp. 225. m. 5.
- 8) WORDENHOFF in *cit. diff.* §. II. qui simul verba legis: *iure conuentio-nis, contractum mutui denotare* putat. Quae tamen expositio mihi non placet.
- 9) WESTPHAL in *cit. tr.* §. 35.
- 10) BERGER in E. D. F. tit. 46. obs. 6. n. I.

II) PI-

11) PISTOR, MEVIVS, HENEL & LEYSER c. 1.

12) VOETIVS c. 1. FABER in *Cod.* lib. 8. tit. 6. def. 9. WOR-DENHOFF c. 1.

§. XXII.

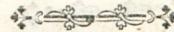
COROLLARIA QVAEDAM.

Sex adhuc corollaria adiicere luet. Primum; quod sine controueria sit, debitorem ipsum eiusue heredem exceptione excutienda prius hypothecae specialis tunc non gaudere, si creditor contra illum non experitur hypothecaria, sed personali actione. 1)

Secundum: eadem quoque exceptione debitorem eiusue heredem vti plane non posse, si tertius possessor detineat res actori specialiter obligatas, quippe qui tertius possessor creditorem exceptione beneficij excussionis in *Nou.* 4. fundati repellere & ad debitorem remittere posset.

Tertium: quod, si creditor cum ipso debitore, qui pignus speciale & generale possidet, agat, secundus creditor hypothecarius interueniendo actori opponere possit exceptionem excutienda prius hypothecae specialis; tunc enim non de beneficio debitoris, sed secundi creditoris, litigatur.

Quartum: exceptionem excussionis, quatenus actioni hypotheciae obstat, dupli ratione considerari posse, personaliter neme & realiter. Realis vocatur, quae creditori hypothecam generali & speciali coniunctim & pure habenti, & tamen ex generali hypotheca, omissa speciali, agenti, eum in finem obiicitur, ut
specia-

specialem prius hypothecam excutiat. Personalis appellatur illa, qua tertius pignoris possessor a creditore conuentus eum ad debitorem eiusue heredem, aut fideiussorem ablegat. De illa exceptione excusionis, reali nempe, sermo est in quaestione: an tertius possessor gaudeat exceptione excutiendae prius hypothecae specialis: non vero de personali, vtpote quae in Nou. 4. tertio possessori concessa est. 2) E contrario secundus creditor habet exceptionem excusionis realem ex l. 2. C. de pignor. sed non personalem ex Nou. 4, quia non est tertius possessor. (§. 8.)

Quintum: quod in concursu creditorum reliqui creditores hypothecarium creditorem ad persequendum pignus speciale, in massa concursus non existens, per exceptionem excutiendae prius hypothecae specialis ablegare non possint. 3)

Sextum: Quæritur: cui onus probandi incumbat, ex bonis prins excutiendis vniuersum debitum redigi posse, aut non posse? Distinguo. Si una hypotheca pure & altera conditionate constituta est, creditor probare debet, puram hypothecam non sufficere: pertinet id enim ad fundamentum actionis suae. Si vero utraque pure & coniunctim est constituta, reum, exceptionem excusionis obiciembre, probare oportet, quod ex bonis specialiter obligatis creditor suam redigere possit pecuniam. Habet enim creditor aequale ius in omnibus bonis, & ex aequitate tantum iurisdictio temperatur, si certum est ex pignore speciali debito satisfieri posse. Pertinet hoc igitur ad fundatum exceptionis.

I) CARP-

- 1) CARPOV P. 2. C. 23. def. 32.
 2) De quo *excusionis personalis beneficio consulas Consultiss.*
KVIHNELIU diff. de beneficio excusionis tertio hypothecae
specialis possessori competente, Praefide Perill. KOCHIO de-
fensam Gieffae 1771.
 3) LEYSER sp. 233. m. 2.

§. XXIII.

IUS FRANCOFVRTANVM IN HAC MATERIA.

In *Reformatione Francofurtana* ex hac materia concur-
 fus hypothecae *specialis & generalis* unicum tantum casum no-
 minatim decimum inuenimus.

Verba Reformationis P. II. tit. 20: §. 2. ita sonant:
 Item, So einer ein gemeine Pfandschaft über alle Güter, der
 ander aber eine Special Pfandschaft auf ein oder zwey sondere
 Stück hat, daß gleichwohl der erst abermahls den Vorzug
 hat: doch allein in dem Fall, da er seine vollkommliche Be-
 zahlung anderst nicht bekommen kann. Dann so er sonst die-
 selbige, auch außerhalb solcher Stück welche einem andern sons-
 derlich verschrieben seynd, erlangen mag, So soll der, so die
 Specialverpfändung hat, dabey gelassen werden.

Casus his verbis decisus, est casus tertius, de quo in
 §. 12. actum a nobis est. Ex iis, quae in §. 12. dicta sunt,
 clare patet, *ius patrium a iure communi recedere*; *hoc enim*
creditori solam generalem hypothecam habenti electionem libe-
ram tribuit. Idem vero, quod *Reformatio patria* dispofuit

E

in

❖ ❖ ❖

in dicto casu, ex paritate rationis & tum obtinere debet, si primus creditor habet specialem & generalem hypothecam, ac secundus specialem solam, aut specialem & generalem; nec in his casibus creditor primus facultate ex pignore suo generali eligendi gaudet in praeiudicium hypothecae specialis secundi creditoris. Idem, quod de secundo creditore dictum est, ad tertium quoque possefforem applicamus. Sed quod ad ipsum debitorem eiusue heredem attinet, is nec Francofurti in casu, quo creditor specialem & generalem habet hypothecam, exceptione hypothecae specialis prius excutienda gaudet: potius secundum usum fori patrii utramque simul creditor persequi & viriusque distractionem petere solet: quamuis distinctio haud negligenda foret, utrum utraque pure & coniunctim, an una pure & altera successive s. conditionate constituta sit? (conf. §. 19. & 21.) Usus fori Francofurtani in hoc casu late & egregie descripsit Venerandus Senex de iure patro optime meritus, Consultiss. Dn. D. ORTHIUS in den Anmerkungen ad P. 2. tit. 20. §. 2. & ad P. IV. tit. 46. pag. 1017 — 1027. & in den Zusäzen p. 267. & in den merkwürdigen Rechts händeln P. 10. pag. 1165. sqq.

Erratum

ni. cap. 1 pag. 17. lin. 18. pro usus lege casus.

Zießen, Diss., 1781-92

V
D
18

8																				
7																				
6																				
5																				
4																				
3																				
2																				
1																				
Centimetres	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Inches	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	

B.I.G.

Farbkarte #13

Black

3/Color

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

AVGVRALIS IVRIDICA

DE

HYPOTHECAE ET GENERALIS

QVAM
ENTIENTE
ONS VLTORVM ORDINE
AESIDE

TOPHORO KOCH

DGR. A CONSILIIS INTIMIS
LLARIO ANTECESS. IVR. PRIM.
L. PAL. CAES.

PRO

DOCTORIS
TIME OBTINENDO

OBR. CICIOCCCLXXXII.

L. Q. C.

CERVM EXAMINI
VBMITTIT

CTOR

ERARDVS BAYN
FRANCOFVRTENSIS

ESSAE

OBVM BRAVN, acad. typogr.

Per ill. Nettelbladis
mittit
D. Koch